

Інформаційний бюлетень НС

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1104

11.05.2024 (135)

Міхаель Кюнєн

Друга революція Том II: Народна держава

Частина 1

ПЕРЕДМОВА

"Народна держава" - це другий том моєї програмної праці про майбутню Другу революцію.

У першому томі "Віра і боротьба" ("Glaube und Kampf") йшлося передусім про світогляд націонал-соціалістів молодшого покоління; цього разу йдеться про форму і дизайн нового Рейху всіх німців.

Наша головна вимога в політичній щоденній боротьбі - це:

"ЗНЯТИ ЗАБОРОНУ!"

Бо без вільного розвитку оновленої Націонал-соціалістичної німецької робітничої партії не буде національного відродження. Ця мета, беззаперечна в колі товаришів, однак, все ще зустрічається з широким нерозумінням серед широкої громадськості:

Незадоволення закостенілою партійною системою зростає, і націонал-соціалізм також все частіше розглядається в позитивному світлі. Але надто вже схильні бачити в націонал-соціалізмі форму правління, яка безслідно

зникла в 1945 році, а не ідею, яка має відповідь на проблеми сьогодення і майбутнього. Таким чином, зростаючий інтерес до Адольфа Гітлера, його ідеї та його держави має більше історичне, ніж політичне підґрунтя. Ми повинні це змінити, якщо хочемо, щоб нас серйозно сприймали як революційну силу в народі.

Ми більше не хочемо, щоб нас вважали "фетишистами уніформи", "гітлерівськими арлекінами", ми спростовуємо гасло духу, що стоїть зліва. Ми плануємо революцію справа і показуємо традицію і трансформацію живого руху, чії мрії не поховані:

Мрії про право і свободу, про життєвий простір і світову владу, про расу і націю, про Захід і остаточне вирішення єврейського питання, про третій шлях поза капіталізмом і комунізмом, про Volksgemeinschaft der Deutschen.

Я хочу в рамках цього другого тому надати цим мріям твердої форми, не створити догму - ми не сліпі догматики, - а накреслити контури нової, прекраснішої Німеччини. Я не займаюся державною філософією, не складаю урядової програми; але так само, як необхідно було наново викласти принципи нашої ідеї, не перетворюючи світогляд на ідеологію, так само ми повинні викласти наші уявлення про націонал-соціалістичну народну державу майбутнього, але не вганяючи тим самим багатолікий народний рух в гамівну сорочку. Деталі залишаються для революційного розвитку, але принципи повинні бути висловлені.

Деякі товариші, можливо, звинуватять мене в тому, що я хочу фальсифікувати або переосмислити істини та ідеї, викладені в "Майн Кампф" на всі часи. Ніщо не може бути більш далеким від моїх думок!

Вождь Адольф Гітлер, його діяльність і його життя були і залишаються найвищим авторитетом і недосяжним прикладом для наслідування для кожного справжнього націонал-соціаліста, - але час не стоїть на місці; ідея і рух повинні бути здатні змінюватися, не відмовляючись через це від своїх принципів; Католицька Церква показує нам це протягом століть.

І ми - національна та соціалістична молодь в окупованій та зруйнованій країні - маємо право думати про наш шлях до перемоги. Ностальгія не замінить політику!

Тому я обрала цей термін як підзаголовок:

Націонал-соціалізм між Луї Наполеоном і Мао Цзедуном, що може здатися відштовхуючим для деяких старих агітаторів. Звичайно, я не стверджую, що

племінник великого корсиканця і успішний китайський революціонер були націонал-соціалістами, хоча точки дотику з бонапартизмом і маоїзмом, безумовно, існують. Але мова про інше:

Друга французька імперія Луї Наполеона є для нас доказом того, що великий герой - попри свою невдачу у владній політиці - може надихнути менших онуків на успішну реорганізацію.

Але Мао Цзедун довів нам, що революція не обов'язково повинна закінчуватися створенням ситого, самовдоволеного "нового класу" бюрократичних партійних чиновників. Він показав революціонерам усього світу, що партія, яка постійно оновлюється, може відкинути небезпеку реакції, що насувається.

Але третьою політичною рольовою моделлю для формування осяйного відродження нашого Рейху має бути Ернст Рем, начальник штабу СА, який створив концепцію "Другої революції" і віддав за неї своє життя.

Але все це набуває сенсу лише на тлі титанічної постаті Адольфа Гітлера і пам'яті про Великий Німецький Рейх, який протягом дванадцяти років втілював прагнення німців - прагнення до величі, гідності, слави, свободи і соціальної справедливості - і який впав через перевагу ворогів і через зраду реакції. Спадщина наших батьків живе в нас.

Одного разу день помсти настане!

Я повторю те, що вже говорив у "Вірі і боротьбі", але тепер ми бачимо це в іншому контексті; в іншому ж д-р Геббельс навчив нас, що правду не можна говорити занадто часто.

Я також пишу ці рядки під час мого ув'язнення і усвідомлюю небезпеку мого відкритого слова.

Але я вільний від народження! Я німець, а не окупаційний республіканець! Яке мені діло до політичних гамівних сорочок переможців 45-го року? Я говорю те, що думаю!

Йдеться про Німеччину. Хто хоче боягузливо стояти осторонь?

СОНЦЕ НІКОЛИ НЕ ЗАХОДИТЬ НАД НАМИ!

1. ДЕРЖАВА

"Імперія - це мир!" - Луї Наполеон

Історичний приклад: Друга імперія

У 1815 році Наполеон зазнав остаточної поразки.

Битва при Ватерлоо - з боку Франції це була лише бійня молодих, недосвідчених хлопців і старих ветеранів європейської війни, що тривала роками - була програна; великий корсиканець був засланий на острів Святої Єлени, де він помер гіркою і самотньою смертю через кілька років.

З його поразкою, з його смертю - здавалося - померли і його мрії. Могутня Французька імперія, яка охопила війною всю Європу і врешті-решт домінувала в ній, була розбита вщент. Від неї не залишилося й сліду. Символи, назви та ідеї наполеонівської імперії були заборонені по всій Європі - навіть у переможеній і приниженій Франції. Орли лежали в пилу історії, поховані під ріками крові та прокльонами переможців.

Маршали і сановники імперії зазнавали переслідувань і жили жалюгідним життям, якщо тільки не служили системі, яку переможці визначили для Франції - режиму Анклена, реакційному королівському правлінню. Спадкоємець престолу, єдиний син Наполеона, виховувався як австрійський принц і помер молодим.

Французи, які були господарями континенту при імператорі, які захоплено вітали свого імператора в дні слави та успіху, навіть майже до самого гіркого кінця, були знекровлені. Основна маса його армії залишилася в Росії, гвардія пожертвувала собою в останньому бою - без успіху і, здається, без мети. Сотні тисяч найкращих полягли, і все ж імператор програв.

У Франції говорили про цезароманію, про кривавого звіра, про мегаломана, який приніс свій народ у жертву нестримним особистим амбіціям, марній жадобі слави. Ті, хто ще піднімав голос на захист колишнього режиму, який безслідно зник, стертий з лиця землі, наражалися на небезпеку бути розтерзаними громадською думкою або поплічниками Реставрації. Лояльних до імператора було небагато, без відваги і без надії. Імперія - вона проіснувала лише десять років - була мрією. Нездійсненим бажанням для небагатьох вірних, вистражданим кошмаром для більшості. -

Через роки, коли труну імператора перевезли з острова Святої Єлени до Парижа, настрої народу змінився. Старі вигуки "*Vive l'empereur!* - Хай живе імператор!"

Брати і маршали великого небіжчика стоять перед труною у своїх історичних мундирах. Але це була лише меланхолія, а не майбутнє. Вигуки натовпу - аж ніяк не більшості людей - були для мерця, від перемог якого залишилася лише пам'ять. Не було спадкоємця і надії на новий початок. Як це мало виглядати?

Всі держави Європи домовилися більше ніколи не терпіти Наполеона на чолі французької нації; вони всіма силами підтримували корумповане королівство. Ця система не була особливо популярною в народі, але вона забезпечувала певне процвітання, економічну стабільність і мир. І вона постійно попереджала про жахливі наслідки, які неминуче настануть після бонапартизму, що вже одного разу приніс катастрофу нації. Кожен рух слабких груп, лояльних до імператора, придушувався. Народ залишався байдужим.

У далекій Швейцарії в той час сидів юнак, якому снилися дивні, божевільні мрії; рідною мовою - французькою - він говорив з дивним, німецьким акцентом, і у Францію йому був заборонений в'їзд. Його ім'я: Луї Наполеон, племінник імператора.

Він не був генієм, але й не дурнем. Він не був переконливою, всеохоплюючою особистістю, як його дядько, але він мав відвагу: відвагу з'їхати з глузду!

Бо хіба не було божевіллям з боку цього молодого авантюриста претендувати на французький імператорський трон? Більшість людей лише сміялися, дехто з підозрою спостерігав за його діяльністю, лише кілька тисяч людей вірили в нього:

Ветерани наполеонівських війн і кілька молодих людей, яким здавалося, що вони задихаються в задушливій буржуазній епосі королівства, що минає. Смішники мали рацію: дві безглузді спроби перевороту принца зазнають невдачі; друга призводить до його арешту та багаторічного ув'язнення, з якого йому врешті вдається втекти за кордон, залишивши позаду руїни своїх мрій.

Через тридцять років після кінця Імперії стабільність Реставрації почала зникати. Економічні труднощі зростали, робітники та молодь бунтували, король втік.

У 1848 році, через 33 роки після Ватерлоо, революція перемагає.

Бонапартисти були лише частиною цього революційного руху за свободу, і аж ніяк не найбільшою. Скоріше невелика меншість мрійників та

авантюристів, але заборони нарешті впали! Досі мало хто вірив у можливість відновлення імперії - лише одиниці бажали цього, але тепер бонапартистам було дозволено відкрито вшановувати досягнення і велич померлого імператора, і в ці місяці Наполеон нарешті став національним героєм. І залишається ним донині.

Президентські вибори того ж року стали сенсацією для молодого республіки. Жодна з численних політичних груп у країні не очікувала цього :

Луї Наполеон, якого мало хто у Франції знав особисто, чий послідовники вперше після десятиліть заборони з'явилися відкрито, хто до цього часу привертав до себе увагу французів лише невдалими авантюрами, був обраний президентом переважною більшістю голосів! "Франція обрала не людину, а ім'я - Наполеон", - заявили політики.

Але сенсацій було ще більше. Іноземні держави, здивовані і шоковані, були безпорадні перед доконаним фактом. Вони погрожували, що приймуть президента Наполеона - але ніколи не приймуть імператора Наполеона.

"Імперія - це війна!" - казали вони, і це мільйон разів повторювали у Франції опоненти принца-президента. Для них усіх Імперія означала: війну, розширення кордонів, постійні битви, підкорену Європу, оновлену світову імперію в римській традиції. Іноземні держави не могли з цим змиритися, а самі французи боялися нового видання війни на винищення всіх держав проти наполеонівської Франції.

Здавалося, у князя-президента залишилося лише два шляхи:

Луї Наполеон зміг продовжити справу свого дядька там, де той зазнав невдачі, і розпочати війну. Мало хто пішов би за ним, якби він не успадкував військовий геній імператора. Як він міг сподіватися на перемогу там, де великий небіжчик зазнав поразки?

Другий шлях полягав у тому, щоб зректися імператорського трону і перетворити бонапартизм на демократичний республіканський рух. Це було б зреченням основ.

Наполеон Лул обрав третій шлях, який приголомшив усіх, забезпечив йому місце в історії і зробив його політичною рольовою моделлю для нас, націонал-соціалістів. Він подорожував своєю країною, пропагуючи відновлення Наполеонівської імперії. Але кожна його промова закінчувалася зухвалою, спочатку неймовірною за звучанням декларацією: **"Імперія - це мир!"**

Луї Наполеон не зрадив великій спадщині, до якої він відчував себе причетним, він лише намалював наслідки поразки свого дядька, не торкаючись його слави і не змінюючи його цілей:

- Франція як велика держава - але завдяки економічному успіху та технічному прогресу.
- Змінити кордони - але через економічний та політичний тиск.
- Франція як вирішальна сила на континенті - але завдяки вмілій дипломатії.
- Римська традиція - але без війни.

"Імперія - це мир!"

Луї Наполеон нагадав про великі внутрішні досягнення імператора - адміністрування, відправлення правосуддя, підняття самосвідомості та впевненості в собі серед народу, національної єдності та ентузіазму - і пообіцяв розвивати їх.

"Імперія - це мир! Мені, як і імператору, належить здійснити великі завоювання", - сказав принц-президент, а потім говорив про викорінення бідності, технічний та економічний прогрес і внутрішню велич Франції.

У 1852 році Луї Наполеон скасував республіканську конституцію і на референдумі переважна більшість французів призначила його на імператорський трон. Він назвав себе Наполеоном III. Зарубіжні країни мовчали. Неможливе було досягнуто:

Через 37 років після повної поразки та остракізму Наполеона знову з'явився французький імператор з дому Бонапартів!

Решта - історія. За часів імперії, яка залишалася стабільною аж до військової поразки від Німеччини у 1870 році, Франція досягла величезного прогресу. Виник сучасний Париж, залізниці, відкриття країни, індустріалізація, десятиліттями роль арбітра на континенті. Луї Наполеон не був генієм, він виконував свій обов'язок як французький патріот і як спадкоємець великої людини. Про нього не залишилося жодного пам'ятника, він забутий.

Але великий Наполеон, колись, здавалося б, невдалий імператор, вважається найбільшим французом минулого століття - і, мабуть, так

воно і було. Те, що він розпочав, а його племінник продовжив, починаючи з нульової позначки, перетворило Францію на Велику Націю.

Право і свобода

У житті нації є три рівні політики:

- Історичне завдання і сенс життя нації
- Управління державою, урядом та економікою
- Формування особистої сфери життя окремого громадянина.

Коли ми думаємо про націонал-соціалістичну народну державу, то перший рівень - сенс нашого історичного існування - сам собою напрошується. Подібно до того, як людина зневірюється у своєму щасті і своєму житті, якщо їй не вдається наповнити його сенсом, так і нація приходить до самознищення, якщо вона помиляється щодо своєї історичної місії, більше не бачить сенсу в самій собі, або якщо різні сенси борються за душі народних мас.

Такий стан речей помітний у демократичних режимах Заходу. Вони називають себе "плюралістичними суспільствами", тобто надають - хоча б теоретично - повну свободу будь-яким політичним, ідеологічним і релігійним переконанням. У нашому дослідженні ліберального капіталізму ми вже з'ясували, що у ФРН, наприклад, ця свобода дуже обмежена:

Існує так званий "Вільний демократичний основний порядок" (FDGO), який має бути обов'язковою основою окупаційного німецького суспільства і, таким чином, встановлює ліберальну ідеологічну державу. Насправді ж FDGO слугує лише для того, щоб утримати при владі невеликий прошарок чужих народу елементів.

У той час як демократи щодня нехтують власними принципами - наприклад, базовим правом на свободу думки та зібрань, - реальні права для простих людей повністю відсутні - наприклад, право на працю - а відчуття національного життя навіть не намагаються створити, оскільки заповідь возз'єднання Основного закону повністю занедбана в практичній політичній роботі.

Хоча теоретично Основний Закон навіть не такий вже й поганий, він явно не підходить як спільний ідеологічний фундамент для нашої нації.

Утримання влади правлячою клікою без бачення і без мети не може бути зобов'язуючою основою.

Однак тієї свободи, що залишилася, якою можуть користуватися такі групи, в яких система бачить не ворога, а лише такого собі придворного блазня, достатньо, щоб не допустити єдності нашого народу і тим самим дозволити йому безпорадно дрейфувати до урвища майбутнього.

Тому для нас, націонал-соціалістів, правова та соціальна система Заходу може мати лише інструментальне значення. Ми визнаємо закони демократів у бажанні усунути їх, щоб прокласти шлях народу до безпечного майбутнього. Ми повинні шукати сенс нашого völkisch існування деінде. Однак основною умовою для цього сенсу є саме існування нації. Право і свобода неподільні.

Німецький народ також повинен відновити своє право на єдність і свободу самостійно формувати своє національне життя. Допоки Велика Німеччина не буде організована як дієздатна держава і її існування не буде забезпечене мирними договорами, німецька політика завжди залишатиметься тимчасовою і невизначеною. Лише на основі прав і свобод нашого народу наші роздуми про народну державу знаходять свій сенс.

Як згадувалося раніше, Велика Німеччина є природним правом нашого народу. Боротьба за Велику Німеччину є вирішальним критерієм:

Це показує, хто бореться за право і свободу нашого народу, а хто лише говорить про це. У боротьбі за Велику Німеччину німецький визвольний рух об'єднався, і тут демократія вже втратила будь-яке моральне право продовжувати визначати долю нашого народу!

З огляду на світову ситуацію, можна пробачити, що возз'єднання, навіть через понад тридцять років після перемир'я, залишається недосяжною метою. Але злочином проти історичної місії нашого народу є те, що демократи дозволили, щоб сьогодні єдність не сприймалася ні як мета, ні як завдання.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITERTREUE AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION
September 1973 25. April 2017 2/2017

Der Kampf geht weiter !

Seit fast zehn Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung verboten. Sie ist nicht in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Überleben von Bewegung, Verfolgung, Verfolgung und Verfolgung haben nicht ermöglicht, den Kampf der gesamten Welt unseren hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu widmen.

Alle Nationalsozialisten sind von einer abstrakten Idee und Bewegung abstrahiert. Sie sind nicht als Individuen zu sehen, sondern als Teil einer Bewegung, die sich nicht ändern wird, aber die Größe der Bewegung ist unendlich. Sie sind nicht nur in der Vergangenheit, sondern auch in der Zukunft.

Die gesamte Bewegung ist ein Teil der Weltanschauung - gegen alle Formen der Verdrängung, gegen alle Formen der Unterdrückung, gegen alle Formen der Unterdrückung, gegen alle Formen der Unterdrückung, gegen alle Formen der Unterdrückung.

Ob "legal" oder "illegal", ob im Wahlkampf oder im Wahlkampf, ob im Wahlkampf oder im Wahlkampf, ob im Wahlkampf oder im Wahlkampf, ob im Wahlkampf oder im Wahlkampf.

*Hilf Hitler!
Gerhard Laska*

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

НС уведомителен бюлетин
www.nsdapao.org
#1605 19.06.2022 (137)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Преден доклад
Интервю с Моли**

Трета част

НСК: Настоящите ни проекти очевидно са свързани с философия и изкуство.

Моли, опишете мисията си за движението на тези теми в политическа.

Моли: Опитвам се да обяснявам фотографично, но най-вече съм се концентрирала върху Адолф Хитлер и Армения на човечеството (www.thirdreichjournal.com/ truth.htm). Беше съм на 21 страници, а нямам още толкова много за правене. Изучаването на Тюркската световна война е абсолютно минало въвеждане от информация. Търсех информация за едно нещо и открих още две неща, които трябва да прочетем. Чувствам се малко като архиволог, който открива

the
NEW ORDER
Number 174 (2021) Printed 2021 April 26, 2021 (2021)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and social kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gerhard Laska

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO є найбільшим у світі постачальником націонал-соціалістичної пропаганди!

Друковані та онлайн-періодичні видання багатьма мовами
Сотні книг багатьма мовами
Сотні веб-сайтів багатьма мовами

SS Defender
against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler

Translated from the SS Original

Julius Streicher for Hitler's Future Book
The Poisonous Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Befahren
Hitler in Italy

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe in Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info